องค์ความรู้ ภาษา-วัฒนธรรม

โดยสำนักงานราชบัณฑิตยสภา

มารยาทของชาวพม่า ตอนที่ ๒

การทักทายเป็นการแสดงมารยาทที่ดีของชาวพม่า ในการทักทาย ผู้ที่อายุน้อยหรืออาวุโสน้อยกว่าควรจะทักทายก่อน เมื่อลูกศิษย์พบอาจารย์ก็ต้องทำความเคารพแบบผู้น้อยต่อผู้ใหญ่ คือ จับศอกแต่ละด้านแล้วก้มศีรษะลงพร้อมกับพูดคำทักทาย မင်္ဂလာပါရှင် *มีน กะ ลา บา ชีน* หมายถึง สวัสดีค่ะ หรือ မင်္ဂလာပါခင်ဗျ *มีน กะ ลา บา คีน บยะ* หมายถึง สวัสดีครับ

มารยาทที่ดีในการเอ่ยชื่อของชาวพม่าจะต้องกล่าวให้ครบทุกส่วน คือ ควรเรียกชื่อเต็ม การเรียกชื่อชาวพม่าไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงจะต้องใช้เรียกคำนำหน้าชื่อตามวัยและวุฒิภาวะตามเหมาะสม ถ้าไม่รู้จักชื่อของบุคคลที่สนทนาด้วย ควรจะใช้สรรพนามที่เรียกเป็นคำเรียกเครือญาติตามวัยที่เหมาะสม

ชาวพม่าถือเป็นมารยาทที่จะไม่สัมผัสกายผู้อื่นที่ตนไม่สนิทสนมด้วย โดยเฉพาะการแตะต้องกายผู้หญิง และการแสดงความสนิทสนมจูบกอดกันในที่สาธารณะก็ถือเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม แม้จะเป็นคู่รักหรือเป็นสามีภรรยากันก็ตาม ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ดี อย่างไรก็ตาม ชาวพม่ามักจะแสดงความสนิทสนมคุ้นเคยกับเพื่อนเพศเดียวกัน โดยจับมือจูงมือถือแขน หรือเดินกอดคอกันไปในที่สาธารณะเป็นการแสดงถึงมิตรภาพอันเหนียวแน่นและอบอุ่น

ชาวพม่าถือว่าศีรษะเป็นของสูง จะไม่แตะต้องศีรษะและเส้นผมกัน แม้แต่ลูบศีรษะเด็กที่ไม่ใช่ลูกหลานตัวเรา เมื่อยื่นหรือรับของจากผู้ใหญ่ให้มือซ้ายแตะที่บริเวณใต้ศอกขวาไว้ตอนยื่นหรือรับของ หรือ ใช้มือสองข้างยื่นหรือรับ นอกจากนี้เท้าเป็นอวัยวะต่ำ ถือว่าไม่สุภาพอย่างยิ่งที่จะใช้เท้าชี้สิ่งของ หรือยกเท้าขึ้นบนโต๊ะ ถ้าจะนั่งต้องไม่ชี้ปลายเท้าไปทางบุคคลที่อาวุโสมากกว่าและไม่นั่งไขว่ห้าง

มารยาทของชาวพม่ายังมีต่อคราวหน้า.

ตูซาร์ นวย เขียน
ชลธิชา สุดมุข สรุป